

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. ректора, проректор
з науково-педагогічної та
міжнародної діяльності

В.В. Чабан

«17» _____ 2019 р.

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
на 2019 рік**

на здобуття освітнього ступеня магістр
за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
шифр та назва спеціальності
освітня програма Технології та дизайн трикотажу

РЕКОМЕНДОВАНО
вченою радою факультету
індустрії моди
(повна назва факультету)

Л.І. Зубкова
від «21» січня 2019 р.
Протокол № 6

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО
на засіданні кафедри технології
трикотажного виробництва
(повна назва кафедри)

Л.Є. Галавська
від «10» січня 2019 р.
Протокол № 8

ВСТУП

Процедурою зарахування вступників на навчання на здобуття освітнього ступеня магістр передбачено проведення фахового вступного випробування. У ході проведення іспиту серед вступників, які отримали диплом бакалавра, зокрема у галузі знань 0516 – «Текстильна та легка промисловість» за напрямом 6.051601 – Технологія та дизайн текстильних матеріалів, фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу», виявляється рівень фахової підготовки. Для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра, здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки), передбачається проходження додаткового вступного випробування з фахової дисципліни «Основи технології виробів легкої промисловості за галузями: основи технології текстилю».

Програмою фахового вступного випробування передбачено включення до орієнтовного переліку питань з дисциплін професійно-орієнтованого блоку. А саме: «Основи теорії в'язання», «Технологія вироблення візерункового трикотажу», «Технологія виробів заданої форми» та «Функціональні групи в'язальних машин». Крім того, до завдань для фахового вступного випробування для зарахування на навчання включено питання з дисципліни «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва», що дозволяє перевірити рівень знань вступників для подальшого їх застосування під час планування та проведення експериментальних досліджень наукового характеру з метою виконання випускової магістерської роботи.

Вступне випробування проводиться у письмовій формі. Білет складається з двох теоретичних завдань, одне з яких фахового спрямування, друге – науково-дослідного характеру. На надання письмової відповіді вступнику відводиться 2 години.

Зарахування на здобуття освітнього ступеня магістр за держзамовленням чи на контрактній основі здійснюється на підставі оцінки, одержаної на фахових вступних випробуваннях. Крім того, враховується наявність диплома бакалавра з відзнакою; оцінка, отримана на комплексному фаховому екзамені; середній бал залікової книжки під час навчання за освітнім ступенем бакалавр.

ОПИС ОСНОВНИХ РОЗДІЛІВ ТА ЇХ КОРОТКИЙ ЗМІСТ

До завдань з фахового вступного іспиту внесено питання з наступних основних профілюючих дисциплін: «Основи теорії в'язання», «Технологія вироблення візерункового трикотажу», «Технологія виробів заданої форми», «Функціональні групи в'язальних машин» та «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва». Перевірка рівня засвоєння знань із зазначених дисциплін дозволяє з'ясувати питання щодо можливості зарахування здобувача на навчання за освітнім ступенем магістр. Здобувач – фахівець у галузі знань «Текстильна та легка промисловість» за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу» повинен бути обізнаним у теорії в'язання трикотажу в цілому та візерункового зокрема, в технології вироблення виробів заданої форми, орієнтуватися у функціональних групах в'язальних машин різного типу і модифікації, вміти планувати та проводити експериментальні дослідження наукового характеру, передбачені у текстильній галузі. З метою підготовки до складання вступного випробування для зарахування на навчання за освітнім ступенем магістр здобувач повинен підготуватися за наступними п'ятьма розділами.

РОЗДІЛ 1. Основи теорії в'язання

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотаж, в'язальні машини.

Метою навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання вибору способів петлетворення, типу і класу в'язальних машин, розробляти технологію в'язання для створення трикотажу високої якості. Сформувані у них глибокі знання теорії процесів в'язання, структури і властивостей трикотажу головних і похідних переплетень. Розвинути у студентів вміння аналізувати кожен етап процесу петлетворення і її вплив на якість в'язання трикотажу, визначити і розрахувати параметри трикотажу головних і похідних переплетень, обґрунтовано вибирати лінійну густину нитки або пряжі для в'язальних машин різних класів.

У результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- терміни, які використовуються в трикотажному виробництві;
- історію виникнення і розвитку трикотажного виробництва;
- загальне поняття трикотаж, трикотаж кулірний і основов'язаний; основні параметри трикотажу;
- суть процесу петлетворення; процеси петлетворення при трикотажному, в'язальному і основов'язальному способах;
- поняття про клас в'язальних машин;
- особливості процесів петлетворення на двофонтурних машинах;
- суть кожної операції процесу петлетворення і особливості її виконання;
- співвідношення між товщиною нитки і класом машини;
- класифікацію переплетень трикотажу;

- поняття про геометричну модель петлі трикотажу;
- трикотаж переплетення гладь, його геометрична модель, методи розрахунку параметрів; властивості: розтяжність, міцність, розпускальність, закручуваність країв, орієнтація петельних рядів і петельних стовпчиків у полотні;
- особливості будови, геометричні моделі і властивості трикотажу переплетення ластик;
- будова і властивості трикотажу двовиворітних переплетень;
- особливості будови і властивостей трикотажу основов'язаних головних переплетень; принципи складання графічного і аналітичного записів переплетення;
- особливості будови і властивостей трикотажу похідних переплетень;
- механічні властивості трикотажу з урахуванням властивостей пряжі і ниток.

вміти:

- визначити тип і клас будь-якої в'язальної машини, петлетвірні органи і спосіб петлетворення, систему петлетворення;
- намалювати схему процесу петлетворення (10 операцій);
- змінювати технологічні параметри в'язання трикотажу на в'язальних машинах, глибину кулірування, натяг нитки;
- визначити довжину нитки в петлі безпосередньо на в'язальній машині;
- встановити причину виникнення дефектів трикотажу при порушенні окремих операцій процесу петлетворення;
- визначити лінійну щільність нитки або пряжі в залежності від класу в'язальної машини і способу петлетворення;
- визначати вид переплетення зразків трикотажу підкласів головних і похідних переплетень;
- розрізняти лице і виворіт трикотажу, петельний ряд і петельний стовпчик;
- зарисувати структуру і скласти графічний запис переплетення, аналітичний запис основов'язальних переплетень;
- визначати експериментально параметри трикотажу: довжину нитки в петлі (λ), кількість петельних стовпчиків на 100 мм (N_C), кількість петельних рядів на 100 мм (N_P), поверхневу щільність (m_s);
- розрахувати основні параметри структури трикотажу головних і похідних переплетень в петлі (λ), щільності (N_C , N_P), коефіцієнт співвідношення щільностей (C), поверхневу щільність (m_s), модуль петлі (σ).

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє вивчити технологічні основи трикотажного способу виробництва текстильних виробів, незалежно від конструктивних модифікацій, що використовуються у виробництві в'язальних машин.

Основою для вивчення курсу «Основи теорії в'язання» є цикл природничо-наукових, фундаментальних та професійно-орієнтованих дисциплін, перелік яких приведений у навчальному плані за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

РОЗДІЛ 2. Технологія вироблення візерункового трикотажу

Предметом зазначеної навчальної дисципліни є трикотаж візерункових та комбінованих переплетень та в'язальне обладнання, на котрому можливе його виготовлення.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання щодо розробки технології в'язання того чи іншого візерункового переплетення на в'язальному обладнанні; розширення асортименту та поліпшення якості трикотажних виробів; проектування та розрахунку візерунків. Сформувані у них глибокі знання будови, властивостей та технології виготовлення візерункових і комбінованих переплетень на різних типах в'язального обладнання. Розвивати у студентів вміння визначити на підставі зразка трикотажу вид візерункового чи комбінованого переплетення та, виходячи з розміру рапорту, встановити параметри механізму візерункотворення; розрахувати параметри петельної структури візерункового чи комбінованого переплетення та заправну карту на їх виготовлення на в'язальному обладнанні.

У результаті вивчення даної дисципліни студенти повинні

знати:

- класифікації трикотажу візерункових та комбінованих переплетень;
- узорні ефекти на трикотажі візерункових та комбінованих переплетень;
- елементи структури трикотажу візерункових переплетень;
- будову та властивості трикотажу візерункових і комбінованих переплетень;
- принцип одержання візерункових переплетень на в'язальному обладнанні різних типів;
- процес петлетворення трикотажу вказаних переплетень;
- різновиди того чи іншого візерункового переплетення;
- конструкції механізмів візерункотворення;
- способи відбору робочих органів;
- основи проектування та розрахунку візерунків;

вміти:

- встановлювати на підставі структури вид візерункового чи комбінованого переплетень;
- розрахувати можливі розміри рапорту виходячи з параметрів механізму візерункотворення;
- розробити патрон візерунка;
- відтворити графічний запис візерункового чи комбінованого переплетення на основі розробленого патрона візерунка;
- розраховувати параметри петельної структури вказаних переплетень;
- розраховувати заправну карту на виготовлення візерункового чи комбінованого переплетення;
- здійснити необхідні переключення клінів на виготовлення того чи іншого візерункового чи комбінованого переплетення.

Основою для вивчення дисципліни «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» є знання та вміння, одержані під час вивчення наступних

професійно-орієнтованих дисциплін нормативної частини: «Основи технології текстилю», «Основи теорії в'язання», а також загально-інженерних та загально-технічних дисциплін, перелік яких наведений у навчальному плані підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє студентам вивчити принцип одержання візерункових та комбінованих переплетень на в'язальному обладнанні різного типу незалежно від їх конструктивних модифікацій.

РОЗДІЛ 3. Технологія виробів заданої форми

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотажні вироби, в'язальні машини.

Метою дисципліни є надання студентам теоретичних знань та практичних навиків по технології виготовлення трикотажних виробів напіврегулярним та регулярним способами та технології в'язання суцільнов'язаних виробів.

В результаті вивчення курсу студенти повинні

знати:

- види трикотажних виробів заданої форми;
- способи виробництва трикотажних виробів та їх техніко-економічну оцінку;
- способи надання виробам заданої форми в процесі в'язання;
- способи в'язання початкових рядів в виробах заданої форми на плоскофангових машинах, рукавичних автоматах, панчішно-шкарпеткових автоматах, котонних машинах, ластичних автоматах та основов'язальних машинах;
- способи зміни ширини в'язання при в'язанні виробів по контуру;
- способи в'язання об'ємних виробів;
- способи в'язання п'яток та мисків панчішних виробів;
- технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів;
- технологію в'язання рукавичних виробів;
- технологію в'язання купонів на ластичних автоматах, круглов'язальних машинах, плоскофангових машинах;
- технологію в'язання деталей виробу на котонних машинах;

вміти:

- розробити технологію в'язання початкових рядів в виробах заданої форми;
- розробити технологію в'язання деталей виробу на котонній машині;
- розробити технологію в'язання купонів на круглов'язальних машинах;
- розробити технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів на панчішно-шкарпеткових автоматах;
- розробити технологію в'язання рукавичних виробів на рукавичних автоматах;

- робити порівняльний аналіз техніко-економічних показників при виготовленні виробів розкрійним, регулярним та напіврегулярним способами.

Основою для вивчення курсу «Основи технології виробів заданої форми» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної підготовки включаючи такі дисципліни як «Основи теорії в'язання» та «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу».

РОЗДІЛ 4. Функціональні групи в'язальних машин

Предметом навчальної дисципліни є функціональні групи в'язальних машин.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів опановувати технологічними можливостями в'язального устаткування будь-яких типів, оцінювати конструктивні особливості функціональних груп в'язального устаткування, які визначають якість виготовленої продукції та продуктивність устаткування.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- склад функціональних груп в'язального устаткування;
- принципи дії кожної функціональної групи та методи регулювання їх роботи;
- вимоги до кожної функціональної групи;

вміти:

- визначити технічні і технологічні можливості в'язального устаткування будь якого типу;
- встановити ступінь відповідності технічних можливостей функціональних груп устаткування технологічним і механічним вимогам до них;
- встановити місця регулювання окремих вузлів і механізмів в'язального устаткування і їх призначення;
- аналізувати принципи дії окремих механізмів, що входять до складу функціональних груп в'язального устаткування.

Основою для вивчення курсу «Функціональні групи в'язальних машин» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної підготовки, що включає такі дисципліни як «Основи теорії в'язання», «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» та «Основи технології виробів заданої форми».

РОЗДІЛ 5. Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва

Предметом навчальної дисципліни є методи і засоби виконання наукових досліджень у галузі технології трикотажного виробництва.

Метою вивчення навчальної дисципліни є здобуття знань в галузі наукових досліджень, їх виконання із застосуванням теоретичних та

експериментальних досліджень, а також здобуття навичок виконання експериментальних робіт із застосуванням спеціальної дослідницької апаратури.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- типи НДР за призначенням та обсягом;
- види експериментів та методи їх планування і обробки експериментальних даних;
- сучасні методи та засоби виконання НДР;

вміти:

- обрати тему НДР та скласти бібліографію;
- спланувати попередній і систематичний експерименти і обробити їх результати;
- одержати кореляційну однофакторну математичну модель (КОФМ) на базі пасивного експерименту;
- одержати регресійну однофакторну математичну модель (РОФМ) на базі активного експерименту;
- виконати реферативний огляд за вказаного керівником темою та зробити доповідь на семінарі.

Курс «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва» у відповідності з навчальним планом вивчається у двох семестрах і є по суті основою для наукових досліджень, якими повинні опанувати студенти.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
2. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при в'язальному способі. Як можна змінювати довжину нитки у петлі на машинах при в'язальному способі?
3. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах з крючковими голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.
4. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах зі складеними голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.
5. Проаналізувати особливості в'язально-в'язального послідовного процесу петлетворення без розподілу на плосков'язальних машинах. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах?
6. Аналіз будови та властивостей трикотажу головних кулірних переплетень (розпускальність, закручуваність, розтяжність, міцність). Теоретична модель трикотажу переплетення гладь та методи проектування параметрів.
7. Аналіз будови та властивостей трикотажу одинарних похідних основов'язаних переплетень двотрико та тритрико. Дати графічні та аналітичні записи цих переплетень.
8. Аналіз будови та властивостей одинарних головних основов'язаних переплетень ланцюжок, трико, атлас. Дати графічні та аналітичні записи переплетень.
9. Аналіз будови та властивостей трикотажу похідних кулірних переплетень. Визначити, як впливає структура переплетень на такі властивості трикотажу, як розпускальність, закручуваність, розтяжність.
10. Кулірний гладкий і перемінний платирований трикотаж. Будова, властивості, правила платировки. Назвіть способи вироблення кулірного трикотажу перемінного платированого переплетення.
11. Основов'язаний трикотаж платированих переплетень. Будова, властивості трикотажу гладкої та перемінної платировки. Способи вироблення (правила платировки).
12. Будова та властивості одинарного та подвійного гладкого трикотажу пресових переплетень (фанг, напівфанг). Графічний запис, приклад зі

схематичним розставленням клинів. Способи одержання на машинах з крючковими та язичковими голками.

13. Кулірний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
14. Основов'язаний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
15. Способи вироблення кулірного трикотажу футерованих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками. Навести приклади.
16. Способи вироблення кулірного трикотажу плюшевих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками.
17. Способи вироблення основов'язаного трикотажу плюшевих переплетень на одно- та двофонтурних основов'язальних машинах.
18. Трикотаж філейних переплетень, його види і способи вироблення. Характеристика сітковиробів на базі філейного переплетення.
19. Проаналізувати способи виробництва трикотажних виробів та дати їх техніко-економічну оцінку.
20. Розробити та проаналізувати структуру початкових рядів при в'язанні виробу на панчішному автоматі ЧА.
21. Розробити та обґрунтувати в'язання перехідних рядів на плосков'язальних машинах.
22. Проаналізувати технологію в'язання класичної п'ятки на односистемному панчішному автоматі.
23. Проаналізувати групи та види панчішних виробів.
24. Проаналізувати види мисків панчішно-шкарпеткових виробів та способи їх в'язання.
25. Проаналізувати умови взаємодії п'ятки робочого органу при послідовному процесі петлетворення з клином в'язального замка та встановити вимоги до механічного та технологічного кутів кулірування.
26. Проаналізувати взаємодію робочих органів котонної машини при петлетворенні та встановити вплив їх розмірів на величину їх переміщень.
27. Проаналізувати взаємодію робочих органів круглопанчішного автомата та встановити вплив їх розмірів на продуктивність автомату.
28. Проаналізувати взаємодію робочих органів основов'язальних машин з крючковими голками та встановити вплив розмірів голки на продуктивність в'язальної машини.
29. Проаналізувати умови пасивної ниткоподачі на в'язальних машинах та встановити складові, які обумовлюють величину натягу нитки.
30. Проаналізувати принцип дії дискового та барабанного механізму візерункотворення та встановити їх технологічні можливості.

31. Охарактеризувати види науково-дослідних (НДР) робіт та їх типи з призначенням.
32. Проаналізувати особливості технологічних процесів у трикотажній промисловості, які вимагають застосування спеціальних приладів для досліджень.
33. Охарактеризувати етапи НДР і дати коротку їх характеристику.
34. Дати характеристику методичної програми НДР
35. Класифікація математичних моделей як вищої форми представлення результатів НДР.
36. Дати характеристику методів одержання математичних моделей.
37. Дати порівняльну характеристику видів експерименту.
38. Охарактеризувати методи планування активного експерименту.
39. Охарактеризувати умови достатні і необхідні для застосування методу найменших квадратів при обробці даних активного експерименту.
40. Охарактеризувати задачі первинної обробки результатів попереднього експерименту.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА технології трикотажного виробництва

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. ректора, проректор
з науково-педагогічної та
міжнародної діяльності

В.В. Чабан

« ____ » _____ 2019 р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр

за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
шифр та назва спеціальності

освітня програма Технології та дизайн трикотажу

Варіант №

- Зразок білета**
1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
 2. Охарактеризувати види науково-дослідних (НДР) робіт та їх типи за призначенням.

Затверджено на засіданні кафедри технології трикотажного виробництва
протокол № 8 від « 10 » січня 2019 року

Зав. кафедри ТТВ _____ проф. Галавська Л.Є.
(підпис)

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Оцінювання відповіді на перше та друге питання здійснюється за 100-бальною шкалою. Максимальна кількість балів за вичерпні відповіді на обидва питання складає 200 балів.

Шкала оцінювання відповідей на питання

Шкала оцінювання відповідей на питання		Критерії оцінювання
перше питання	друге питання	
100	100	Правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади
80	80	В основному відповідь на поставлене питання правильна, але є несуттєві неточності
60	60	Відповідь на поставлене питання загалом наведено, але не має переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів
40	40	Відповідь показує посереднє знання основного програмного матеріалу, містить суттєві помилки при трактуванні понятійного апарату
20	20	Відповідь на запитання неповна та містить суттєві помилки
0	0	Відповідь неправильна або відсутня

Підсумкова шкала оцінювання

Оцінка в балах	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою
180-200	A	відмінно
160	B	добре
140	C	
120	D	задовільно
100	E	
0-80	F	не склав

Оцінка «А» (Відмінно) ставиться абітурієнту за відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок. У такому випадку письмова робота з фахового вступного випробування повинна містити вичерпну відповідь як на теоретичне завдання фахового спрямування, так і на завдання науково-дослідного характеру з усіма необхідними рисунками чи кресленнями. Усі завдання білету повинні бути бездоганно та охайно виконані.

Оцінка «В» (Дуже добре) ставиться абітурієнту за виконання вище середнього рівня з кількома помилками. При цьому письмова робота повинна містити повну відповідь на теоретичне питання фахового спрямування і на завдання науково-дослідного характеру. Допускаються деякі неточності у виконанні рисунків та під час відповіді на друге завдання.

Оцінка «С» (Добре) ставиться абітурієнту за у загальному вірне виконання з певною кількістю помилок. У такому разі можлива відсутність необхідних рисунків чи креслень при наданні повної відповіді на теоретичне питання. Передбачається припущення абітурієнтом декількох несуттєвих помилок під час відповіді на завдання науково-дослідного характеру.

Оцінка «D» (Задовільно) ставиться абітурієнту за непогане виконання завдання, але зі значною кількістю помилок. У такому разі відповідь на теоретичне питання не повна, завдання науково-дослідного характеру висвітлене зі значною кількістю суттєвих помилок.

Оцінка «E» (Достатньо) ставиться абітурієнту за виконання завдання за мінімальним критерієм. У такому випадку можливе виконання лише одного завдання білету, або при наявності відповіді на обидва завдання з припущенням грубих помилок та за відсутності необхідного графічного матеріалу чи креслень.

Оцінка «F» (Не склав) ставиться у випадку відсутності правильної відповіді на обидва завдання білету. З такою оцінкою абітурієнт не може бути зарахованим на навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Крилова Л.О., Мельник Л.М. Основи теорії в'язання. – К.: Кафедра, 2015 – 286с.
2. Король В.П., Галавська Л.Є. Основи теорії в'язання візерункового трикотажу. – К.: Кафедра, 2014. – 498с.
3. Гайдамака В.К., Кизимчук О.П. Основи технології виробів заданої форми – К.: Кафедра, 2013.-215 с.
4. Клочко О.І. Функціональні групи в'язальних машин. – К.: КНУТД, 2012. – 235с.
5. Клочко О.І. Дослідження у трикотажній промисловості. – К.: КНУТД, 2006. – 190с.

Допоміжна

1. Агапов В.А., Крячкова Т.А., Труевцев А.В., Баранов А.Ю. Конструкция и рабочие процессы плосковязальных автоматов. – С-Пб.: СПГУТД, 2002. – 79 с.
2. Богданович В.С. Технология вязания бесшовных чулок. М.: Легпромбытиздат, 1969. – 213с.
3. Галанина О.Д., Прохоренко Э.Г. Технология трикотажного производства. М.: Легкая индустрия, 1975. – 302с.
4. Гензер М.С., Костылёва А.И. Технология и оборудование cottonного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1970. – 278с.
5. Гонтаренко А.Н. и др. Одинарные cottonные машины для производства верхнего трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1973. – 305с.
6. Гусева А.А. Технология и оборудование плосковязального и кругловязального производства. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1981. – 400с.
7. Далидович А.С. Основы теории вязания. – М.: Легкая индустрия, 1970. – 432с.
8. Далидович А.С. Рабочие процессы трикотажных машин. – М.: Легкая индустрия, 1976. – 368с.
9. Каценеленбоген А.М., Верховинина Л.Д. Устройство, работа и обслуживание основовязальных машин. - М.: Легпромбытиздат, 1982. – 126с.
10. Колесников Е.Н. и др. Вязальное оборудование трикотажных фабрик. – М.: Легпромбытиздат, 1985. – 344с.
11. Король В.П. Особливості процесу в'язання кулірного трикотажу футерованих переплетень на круглов'язальних машинах. – К.: КНУТД, 2006. – 45с.
12. Крассий Г.Г., Керсек В.Н., Гамрецкая В.И., Сахарная Р.Я. Справочник трикотажника. – Киев.: Техніка, 1975. – 320с.
13. Кудрявин Л.А. Лабораторный практикум по технологии трикотажного производства. – М.: РИО МГТУ, 2012. – 476с.

14. Кудрявин Л.А., Шалов И.И. Основы технологии трикотажного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1991. – 496с.
15. Марисова О.И. Трикотажные рисунчатые переплетения. – М.: Легкая индустрия, 1970. – 187с.
16. Михайлов К.Д. Технология трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1956. – 623с.
17. Моисеенко Ф.А. Нормализация процесса вязания на основовязальных машинах. М.: Лёгкая индустрия, 1978. – 206с.
18. Офферман П., Тауш-Мартон Х. Основы технологии трикотажных машин. – М.: Легпромбытиздат, 1981. – 216с.
19. Панфилова Л.А., Викторов В.И. и др. Задачи по курсу технологии трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 212 с.
20. Ровинская Л.П. и др. Чулочно-носочные изделия. Справочник – М.: Легпромбытиздат, 1989. – 96с.
21. Севостьянов А.Г. Методы и средства исследования механико-технологических процессов текстильной промышленности. – М., Легкая индустрия, 1980. – 392с.
22. Симин С.Х., Миркин М.С. Многосистемные кругловязальные машины Интерлок. – М.: Легкая индустрия, 1963. – 298с.
23. Шалов И.И., Далидович А.С., Кудрявин Л.А. Технология трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 376с.
24. Шалов И.И., Далидович А.С., Кудрявин Л.А. Технология трикотажного производства. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1984. – 296с.
25. Шалов И.И., Михайлов К.Д. Машины и технология круглочулочного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1975. – 324с.